

11:12-28 An attempt at diplomacy

1. A history Bereishit 32:5-6; Bamidbar 20:14-17; Ezra 5:11-17

2. Talmud, Chullin 60b

"כי חשבון עיר סיחון מלך האמורי היא, והוא נלחם במלך מואב וגו'" מאי נפקא מינה? דאמר להו הקב"ה לישאל, "אל תצר את מואב". אמר הקב"ה: ליתי סיחון ליפוק ממואב, וליתו ישראל וליפקו מסיחון; והיינו דאמר רב פפא: עמון ומואב טיהרו בסיחון.

"For Cheshbon was the city of Sichon, King of the Emorites; he had fought the king of Moav, etc. (Bamidbar 21:26)"
What's the difference?! For Gd had told Israel (Devarim 2:9), "Do not besiege Moav". Gd said: Let Sichon come and remove it from Moav, and let Israel come and remove it from Sichon. Thus Rav Pappa said: Amon and Moav were purified in Sichon.

3. Abarbanel to Shoftim 11:12

זכר שיפתח (אחרי שהושם עליהם לראש) עשה כמנהג המלכים והשרים ושלה מלאכי שלום למלך בני עמון קודם שילחם עמו
It mentioned that Yiftach (after he was made the leader) acted as kings and nobles do, and he sent agents of peace to the King of Amon before going to war with him.

4. Midrash Tannaim to Devarim 20:10

וקראת אליה לשלום גדול הוא השלום שאף במלחמה צריכין שלום שנ' וקראת אליה לשלום וה"א (ב כו) "ואשלה מלאכים ממדבר קדמות דברי שלום לאמר" ואומ' (שופ' יא יב) "וישלה יפתח מלאכים אל מלך בני עמון לאמר."

"And you shall sue for peace" – Peace is great, for even war requires peace, as in, "And you shall sue for peace." And thus it said (Devarim 2:26), "And I sent agents from the Kedemot Wilderness with words of peace, to say," and "And Yiftach sent agents to the King of Amon, to say. (Shoftim 11:12)"

5. Ralbag to Shoftim 11:15

וידמה ששלח לו בראשי הדברים השניים "כה אמר יפתח" כי אולי יפתח היה מפורסם ביניהם בגבורה, ורצה מפני זה להודיעו כי הוא המושל על ישראל כדי שישמר מלך בני עמון מלהלחם עם ישראל:

And it appears that he sent him, at the start of the second message, "So declares Yiftach," for perhaps Yiftach was well-known among them for his strength, and he wanted to inform [Amon] that he was now ruling Israel, so that the King of Amon would be careful not to go to war with Israel.

6. Abarbanel to Shoftim 11:17

יאמר שישראל כאשר עלה ממצרים ובא עד קדש, מיד שלח מלאכים אל מלך אדום וגם אל מלך מואב...

It says that when Israel ascended from Egypt and came to Kadesh, they immediately sent messengers to the King of Edom, and to the King of Moav...

7. Radak to Shoftim 11:24

אתה שואל הארץ שהיא ממואב, ומלך האמורי לקחה ממואב ולא הצילו כמוש אלהיו, וכן היה בפי המושלים "אוי לך מואב אבדת עם כמוש", ואם כן הוא שהארץ היתה לך וכמוש היה אלהיך, את אשר יורישך כמוש אלהיך אותו תירש, כי הוא לא היה יכול להציל הארץ מיד מלך האמורי, וד' אלקינו הוריש מלך האמורי מפנינו וירשנו את הארץ ההיא:

You ask for the land which is from Moav. The Emorite king took it from Moav, and Kemosh, his god, did not save him. And so tellers of parables said, "Woe is you, Moav; you are lost, nation of Kemosh (Bamidbar 21:29)." If so, that the land was yours and Kemosh was your god, then whatever your god Kemosh will take for you, you will take. He could not save the land from the Emorite king, and Hashem our Gd conquered the Emorite king from before us, and we took that land.

8. Ralbag to Shoftim 11:24

ואמר לו על צד הלעג: הלא את אשר יורישך כמוש אלהיך אותו תירש, כי לא יכול כמוש אלהיהם להצילם מיד סיחון...

And he said to him mockingly: That which your god, Kemosh, will take for you, you will take. For their god, Kemosh, could not save them from Sichon...

9. Radak to Shoftim 11:25

המלחמה היתה ששלח בלעם לקלל אותם והנה הוא לא נלחם עם ישראל בעבור ארצו...

The war was that he sent Bilam to curse them. But he did not fight Israel for his land...

11:29-31 The infamous vow

10. Vows? Devarim 23:23; Kohelet 5:4

11. Rashi to Yehoshua 7:10

בשבילך זאת להם! לא אמרתי לך להקדיש שלל העיר.

This happened to them because of you! I didn't tell you to consecrate the spoils of the city.

12. Shaul Shemuel I 14:24

13. Positive stories Bereishit 28; Bamidbar 21:2-3

14. Tosafot Chullin 2b **אבל**

וא"ת והא כתיב (בראשית כח) "וידר יעקב נדר" וכתיב (יונה ב) "את אשר נדרתי אשלמה!" וי"ל דבשעת צרה שרי כדאמרינן בבראשית רבה "וידר יעקב נדר לאמר" - לאמר לדורות שיהיו נודרים בעת צרה.

And if you will ask: Doesn't Bereishit 28 say, "And Yaakov vowed," and Yonah 2 says, "That which I have vowed, I will fulfill!" One could say that times of trouble are different. As Bereishit Rabbah says, "'And Yaakov vowed, to say' – To say to future generations that they should vow in times of trouble."

15. Radak to Shoftim 11:31

דעת רז"ל בזה ידוע. וא"א ז"ל פירש 'והעליתיהו' הוי"ו במקום 'או', ופירש 'והיה לד' הקדש אם אינו ראוי לעולה, או העליתיהו עולה אם ראוי לעולה. "... כך נראה לפי פשטי הפסוקים, ודברי רז"ל אם קבלה היא בידם עלינו לקבלה:

The view of our sages on this is known. And my father z"l explained "And I will bring it up" with the letter *vav* as "or". He explained, "And it will be sacred for Gd if it is not suitable to be a burnt offering, or I will bring it up as a burnt offering if it is suited to be a burnt offering."... So it appears from the simple read of the verses; as far as the words of the sages, if this is their tradition then we must accept it.

16. Ralbag to Shoftim 11:31

והנה היוצא מדלתי ביתו יהיה בהכרח בעל החיים, ואם היה ממין האדם יהיה לד' ויהיה מיוחד לעבודת הש"י לבד. ואם יהיה זכר לא יצטרך שיהיה פרוש מן האשה, כי כבר יהיה מיוחד לעבודת הש"י בזולת זה האופן, כמו שנמצא בכהנים ובלוים... ואמנם אם היתה אשה יהוייב שתהיה פרושה מאיש שאם היה לה בעל לא תהיה מיוחדת לעבודת הש"י אבל תעבוד על זה בעלה כמשפט הנשים הנשואות...

That which would emerge from the door of his home would necessarily be a living being. If it would be human, it would be for Gd, and it would be designated only for the service of Gd. If it would be male then it would not need to separate from women, for it could be dedicated to the service of Gd without that, as we find with Kohanim and Levites... But if it would be a woman then she would need to separate from men, for if she were married then she could not be dedicated to service of Gd, as she would also need to serve her husband, as married women do...